

KIBRIS'TA

SOSYALİST gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

MAYIS 1996 SAYI: 4 YIL:1 FİYATI: 50,000 TL. UK: 1 Str.

ZİNCİRLİ HÜRRIYETİN REDDEDİLDİĞİ GÜN

BAŞYAZI

"Sosyalist Gerçek" Gazetesinin elinizde tuttuğunuz bu dördüncü sayısı ve bundan sonraki sayıları farklı bir isimle, "Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek", olarak yayınlanacaktır. Fark sadece isimde kalacak, siyasi-ideolojik çizgi ve içerik değişmeyecektir.

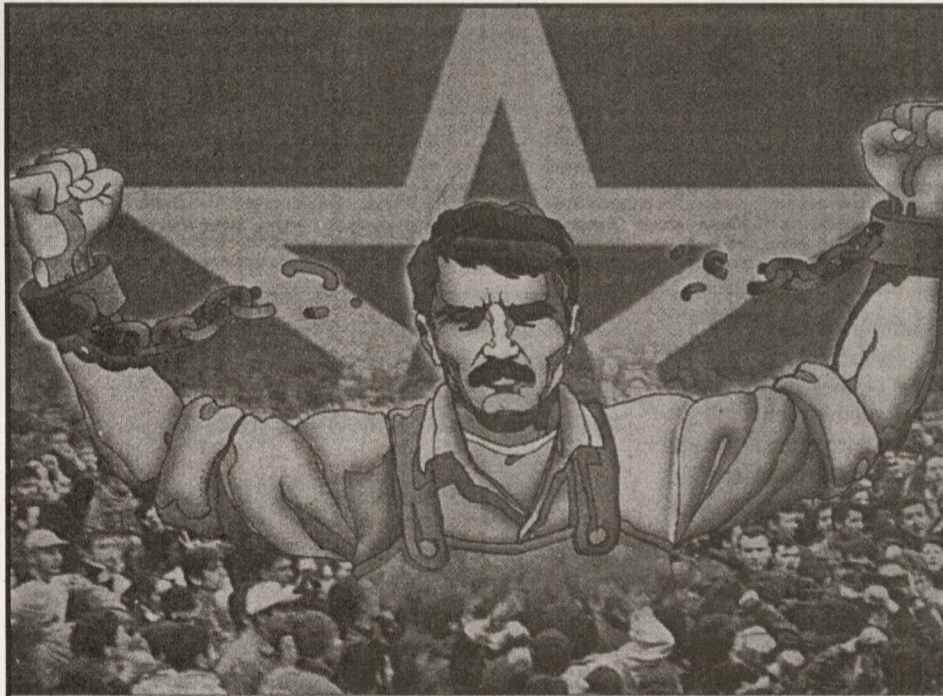
Bilindiği gibi, "Sosyalist Gerçek" gazetesi Yazın Emekçileri Derneği'nin (YED) yayın organı olarak basın hayatına atıldı. YED kuruluşundan bugüne kadar yürüttüğü mücadele ile emekçi halk kitleleri ve devrimci, demokrat kesimler arasında, özellikle de Güzelyurt bölgesinde, olumlu bir konuma ulaşmıştı. Yayın organı, "Sosyalist Gerçek" sayesinde de sesini gerek yurt içinde gerekse yurt dışında daha geniş bir çevreye ulaştırma olanağına sahip olmuştu.

Ancak, 2.Olağan Genel Kurul, YED'nin ve "Sosyalist Gerçek" gazetesinin geçmiş mücadele ve siyasi-ideolojik çizgisinden farklı bir çizgi ortaya çıkarmıştır. Yeni seçilen Yönetim Kurulu'nun çoğunluğunun ortaya koyduğu çizgi ile YED'nin geçmiş siyasi çizgisi arasında derin ayrımlar olduğu ortaya çıkmıştır. Bu gerçekler, YED'nin ve "Sosyalist Gerçek" gazetesinin sosyalist ilkelere bağlı geçmiş siyasi-ideolojik çizgisine ve sosyalist mücadeleye anlayışına sahip çıkan üyelerin, bu çizgiyi, bundan böyle YED çatısı altında sürdürmeleri olanağının ortadan kalktığını göstermektedir. Yeni seçilen Yönetim Kurulu'na bu çizgiyi erozyona uğratma fırsatını vermeden, bu çizgiyi daha da ileri götürmek, Kıbrıs sosyalist hareketine yeni bir ivme kazandırmak için YED dışında yeni bir oluşumun gereği ortaya çıkmıştır. Bu görüşte olan üyeler olarak YED'den istifa edip yeni oluşumun temellerini attık. Biz, gerek YED'nin bir yıllık geçmişine, gerekse "Sosyalist Gerçek" gazetesinin yayınlanan ilk üç sayısına sahip çıkıyoruz. Bundan dolayı da, isim değişikliğine rağmen, siyasi-ideolojik olarak "Sosyalist Gerçek" gazetesinin ilk üç sayısının devamı olan "Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek" gazetesini de dördüncü sayı olarak yayınlıyoruz.

Dünya sosyalist hareketinin tarihsel pratiği ve bizzat ülkemizin sosyalist hareket pratiği, sosyalistlerle küçük-burjuvazinin aynı

(Devamı Sayfa 9'da)

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

1 MAYIS'TA
"BİRLEŞELİM, SAVAŞALIM, KAZANALIM"

İKİ 1 MAYIS, İKİ MİTİNG

HABER MERKEZİ

Bir kısım sendika ve örgütün katılımı ile 1 Mayıs kutlandı. Girne kapısı'ndan Sarayönü'ne kadar yapılan yürüyüşe yaklaşık 300 kişi katıldı. Düzenleyici ve katılımcı sendika sayısı düşüldüğünde katılımın az olması dikkat çekiciydi. 20 civarında katılımcı "anlı-

şanlı" sendikamız herbirinin iki-üç kişiyle 1 Mayıs mitingine katılmaları düşündürücüdür.

Yıllardır 1 Mayıs kutlamalarının organizatörlüğüne soyunan DEV-İŞ'in bu göreve layık olup olmadığı açıkça tartışılmaktadır. Doğrudürüst üyesi bile olmayan bir tabela sendikacılığının varacağı nokta bu değil

miydi? Siyasi çizgi ve pratiğini CTP'ne endekslenmiş bir sözde işçi sendikasının bu hale getirilmesi sendikacılık adına ülkemizde yaşanan güdümlü ve sarı sendikacılığın bariz göstergesi değil mi?

Ya diğerleri farklı durumda mı?

(Memurun büyük

(Devamı Arka Sayfada)

Kıbrıs'ta ve
Türkiye'de
1 Mayıs Eylemleri
Arka Sayfada

Neden Sosyalizm?
Albert Einstein
Sayfa 5/6

Savaşlarda 10
yıld 2 milyon
çocuk öldü
Sayfa 4

Sendikal Eğitim ve
Örgütlenme
Sayfa 3

Röportajlarla
Kadın Portreleri
Sayfa 7

Dünden Bugüne
Kadın Sorunu
Sayfa 8

Toplumlar Tarihi
Sayfa 9

1 MAYISI YAŞATACAĞIZ!

"BÜTÜN DÜNYA BAĞIMSIZ, HERKESİN ÇALIŞTIĞI VE SINIF FARKLARININ OLMADIĞI BİR DÜZENDE YAŞAMALIDIR...

BURJUVAZİNİN VE ZULMEDENLERİN HAKİMİYETİNDE YAŞAMAK İSTEMİYORUZ! KAPİTALİZM'E VE ONUN GETİRDİĞİ DEHŞET VERİCİ YOKSULLUĞA VE KAN DÖKÜMÜNE LANET OLSUN! YAŞASIN EMEĞİN HAKİMİYETİ, YAŞASIN SOSYALİZM!"

1 Mayıs, işçilerin burjuvaziye karşı keskin tarihi sınıf mücadeleleri içinde doğdu. 21 Nisan 1856'da Avusturyalı işçiler 8 saatlik işgünü talebiyle bir günlük greve gittiler. İşçilerin bu haklı talepleri doğrultusundaki eylemleri tüm dünya işçileri arasında yaygınlaştı. 1 Mayıs, 1886'da ABD'nin Şikago şehrinde 400 bin işçi 8 saatlik işgünü greve gitti; gösteriler düzenlendi. İşçiler, kapitalist patronların azgın saldırılarına karşı büyük bir cesaretle savaştı. Sömürücü patronlar işçi liderlerini tutuklayarak idam ettirdi.

Şikago işçi liderleri ABD mahkemelerinde sosyalizmi savundular. İşte mahkemede söyledikleri:

"Eğer asılırsam cani olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım, geçmişte öğretilmiş, söylenmiş ve yazmış olduğum şeyler yüzünden asılacağım."

-ALBERT PARSONS-

"Ölüme mahkum edilmemi protesto ediyorum, çünkü cinayet işlemedim. Ancak sosyalist

olmam sebebiyle öleceksem bir sözüm yok."

-ADOLPH FISHER-

" Hakları yalnız imtiyazlı sınıflara göre ayarlayan ve işçilere hiç hak tanımayan hükümete karşı kim saygı duyabilir? Böyle bir hükümete saygım yok benim."

-GEORGE ENGEL-

"Bizleri asmakla işçi sınıfı hareketini ortadan kaldıracaklarını sanıyorsanız - öyle bir hareket ki arkasından milyonlar yürüyor, ihtiyaç ve yoksulluk içinde kurtuluş ümit eden milyonlarca emekçi- eğer öyle düşünüyorsanız, ASIN BİZİ! O zaman bir kıvılcım üstüne varmış olursunuz, alevler orda, burda, arkanızda, önünüzde, her yerde fişkirir. O bir yangındır. Siz onu söndüremezsiniz."

ZAMANI GELECEK, BİZİM MEZARIMIZDAKİ SESSİZLİĞİMİZ NUTUKLARIMIZDAN DAHA ANLAMLI OLACAKTIR."

AUGUST SPIES

Şikago işçilerinin idamı August Spies'in deyimiyle bir "Kıvılcım" oldu; işçilerin haklı talepleri yönündeki mücadelelerini daha da artırdı. 1 Mayıs, burjuvazinin tüm baskılarına rağmen dünyanın her tarafında işçiler tarafından kutlandı. Temmuz 1889'da II. Enternasyonal'in 1. Kongresi, 8 saatlik işgünü için mücadelede canlarını veren yiğit işçilerin anısına, 1 Mayıs'ın uluslararası işçi sınıfının BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜ olarak kutlanması kararı alındı. İşte 1 Mayıs böyle ortaya çıktı.

BUGÜN, 1 MAYIS 1996'YI HANGİ ŞARTLARDA KUTLUYORUZ?

1 Mayıs, uluslararası işçi sınıfının mücadele bayramıdır, kinini bileme bayramıdır. Ezilen halklara kurtuluş yolunu gösterdiği, emeğin kurtuluşu için and içtiği gündür. 1 Mayıs, sınıfsal önemi ve tarihsel özü açısından işçi bayramıdır. Yoksa, burjuva anlamda içi boş, sınıf çelişkilerini gizlemek, mücadeleyi pasivize etmek için yapılan bir eğlence bayramı değildir..."

NASIL BİR DÜNYA'DA YAŞIYORUZ?

Bir yanda, lüks içinde yaşayan burjuvalar...

Diğer yanda, dünya nüfusunun ezici çoğunluğunu oluşturan, sefalet içinde yaşayan işçi ve emekçiler...

Bir yanda, çöpe atılan tonlarca yiyecek ...

Diğer yanda, Afrika, Asya ve Latin Amerika'da açlıktan ölen insanlar...

Bir yanda, maksimum kar için ineklerine hayvan artıklarından yapılmış yemler yediren ve inekleri bile delirten kapitalistler...

Diğer yanda, bir kilo eti ayda bir bile yiyemeyen milyonlar...

Bir yanda, işyerlerinin sayısını bilmeyen, işyerine bile uğramadan milyonları kazanan kapitalistler...

Diğer yanda, iki işte çalışmasına rağmen ailesini geçindirmekten aciz insanlar...

Bir yanda, halkın milyarlarını dolandıran, buna rağmen kılına bile dokunulmayan "büyük adamlar"...

Diğer yanda, üç kuruş çaldı diye hapishanelerde çürüyen zavallılar...

İŞTE BÖYLE BİR DÜNYADA YAŞIYORUZ...

Bu sistem Emperyalizmdir.

Emperyalizm, Kapitalizmin son aşamasıdır.

Emperyalizm dünyanın paylaşılması ve yeniden paylaşılması sistemidir. Bu paylaşım son tahlilde kan ve gözyaşı demektir. HATTA, NÜKLEER ÇILGINLIK demektir.

Emperyalizm, asalak ve çürümüş kapitalizmdir.

EMPERYALİZM SOSYALİZM'İN ARİFESİDİR!

İşçiler, emekçiler

Gelecek sizin ellerinizdedir...

İnsanlığı,

Ya emperyalizm BARBARLIĞA,

Ya da siz işçi ve emekçiler kurtuluşa, SOSYALİZME götüreceksiniz.

İŞTE BU YÜZDEN 1 MAYIS, İŞÇİLERİN - EMEKÇİLERİN EMPERYALİZMİN YIKILMASI VE SOSYALİZMİN YARATILMASI İÇİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR.

1 MAYIS'IN İHTİLALCI GELENEĞİNE SAHİP ÇIKALIM!

1 MAYIS'I YAŞATALIM!

KIBRIS
SOSYALİST
gerçek

1 MAYIS VE GÖREVLERİMİZ

Bu yıl, 1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma gününü gerek ülkemizde, gerekse uluslararası alanda, işçi sınıfının emperyalizmin acımasız saldırısı ile karşı karşıya bulunduğu bir dönemde kutluyoruz.

Siyasi-ideolojik alanda emperyalizmin sosyalizme karşı kazanmış olduğu ve Sovyetler Birliğinin kesin tasfiyesi ile sonuçlanan "zafer" ve bu "zaferin" temelini oluşturduğu "Yeni Dünya Düzeni" gerçek yüzünü göstermiştir. Dünya nüfusunun %20'sini oluşturan emperyalist ülkeler tüm gelirlerin %85'ine el koyarken, 1.5 milyar insan yoksulluk sınırının altında yaşamaktadır. Her yıl 14 milyon çocuk açlıktan ölmektedir. Emperyalist hegemonya ve çıkar dalaşmaları her yıl milyonlarca insana yerel savaşlarda kan, ölüm, göç, hastalık, sakatlık ve sefalet getirmektedir. Bosna'dan Kafkasya'ya, Ruanda'dan Ortadoğu'ya, Güney Amerika'dan, Güney Doğu Asya'ya dünya emekçi halkları emperyalist çıkarlar uğruna haksız savaşlarda katliamlara uğramışlar kırdırılmış yok edilmişlerdir, edilmektedirler.

Kapitalist-Emperyalist sistemin, rekabete dayalı üretim ilişkilerinin yarattığı anarşi, kapitalist sistemi sürekli bunalımlara sürüklemektedir. Bir yanda üretim artarken öte taraftan üretilen malların pazarını oluşturan emekçi halklar otomasyon nedeniyle işsiz kalmakta, dolayısıyla bu pazar daralmakta, kapitalizmin bunalımları derinleşmektedir. Metropol ülkeler dahil, dünyada 120 milyon insan işsizdir. Dünya nüfusunun %20'si de bir Doların altında günlük ücretle çalışmak zorunda kalmaktadır.

Emperyalizm kendi sisteminin yarattığı bunalımları tamamen emekçi halk yığınlarının sırtına yüklemektedir. Bu bunalımları savaşlarla çözmeye çalışmaktadır. Bundan da en büyük zararı sömürge ve yarı-sömürge ülkelerin emekçi halkları görmektedir. Üstlerindeki sömürü baskısı ve savaş terörü katlanarak artmaktadır.

Sömürge ve yarı-sömürge bir yapıya sahip ülkemizin emekçi halkı da bu sömürü ve baskıdan nasibini almaktadır. Ülkemizde hala daha savaş hali sürmektedir. Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halk hala daha etnik ve coğrafi temelde bölünmüş, parçalanmıştır. Kuzey Kıbrıs'ta T.C. egemenliği pratik olarak tamamlanmış, Kuzey Kıbrıs sosyal, kültürel, ekonomik, askeri ve siyasi açıdan T.C'ye entegre olmuş durumdadır. Göstermelik antlaşma girişimleriyle de halkımız aldatılmaktadır. Emperyalistlerin dayattıkları sözde bir "federasyon" ile var olan bu durum uluslararası hukuksal alanda yasal hale getirilmeye çalışılmaktadır. Entegrasyonun getirdiği bunalım yüzünden Kuzey Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkı bir işsizlik, yoksullaşma ve göç sürecine girmiştir. Resmi yönetimin emekçi halk üzerindeki baskı ve terörü yetmezmiş gibi son dönemlerde, ithal kadrolarla yönlendirilen sivil faşist örgütlenmeye hız verilmiş, Ada, özgürlüğüne, bağımsızlığına susamış emekçi halk için bir cehennem haline dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın sırtına yüklenen bu bunalımdan kurtuluş bizzat işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın elindedir.

Ne emperyalistlerin dayatmakta olduğu federal çözüm, ne de emperyalist Avrupa Topluluğu üyeliği bu bunalımları çözemez. Kendilerinin bilinçli olarak yarattıkları bunalımları kendilerinin çözmesini beklemekte aymazlıktır.

İşçi sınıfımızın şu andaki en önemli ihtiyacı sınıf bilinçli unsurlarının, sosyalist bilince ulaşmış unsurlarının toparlanarak kendi siyasi mücadele örgütlerini kurmalarıdır.

Gerek ülkemizde, gerekse tüm dünyada biraz daha kar için doğayı talan eden, insanlığı yokoluşa sürükleyen emperyalizm-kapitalizme karşı çıkacak tek güç örgütlü işçi sınıfıdır; ve bu tarihsel görev gerek ülkemizde gerekse tüm dünyada işçi sınıfının ve sosyalistlerin önünde durmaktadır.

Tüm işçiler, emekçiler, demokratlar, aydınlar; dünyayı, ülkemizi, doğayı ve insanlığı emperyalist barbarlıktan kurtarmak için, herkesin yeteneğine göre katkı sağlayacağı ve herkesin ihtiyacına göre alacağı, hakça bir paylaşımın olacağı kalkınmış bir dünyanın kurulması için sosyalizmin ve sosyalistlerin saflarına katılalım. Kurtuluş sosyalizmdir.

1 Mayıs'ta kurtuluşun temellerini atalım.

1 Mayıs birlik, mücadele ve dayanışma günüdür.

DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİNDE YAŞANANLAR KUZAY KIBRIS'IN AYNASIDIR

28 Mart 1996 tarihinde Doğu Akdeniz Üniversitesinde okuyan öğrenciler ekonomik, demokratik taleplerle boykota başladılar. Boykot hızla yayıldı. Doğu Akdeniz Üniversitesi Akademik Personel Sendikasının basın bildirisinde de işaret edilen olaylar gelişti. "boykottan bir gece önce Magosa bölgesinden bir polis subayını ve yüksek rütbeli bir G.K.K. subayının Üniversite yetkilileriyle bir araya geldiği bilinmektedir." DAÜ-Sen bildirisinden.

Bu bildiri de vurgulandığı gibi Üniversite yetkilileri, polis ve asker ittifakı, öğrenci hareketinin üzerine sistemli gitmek için çalışmıştır. Nitekim hemen bir öğrenci lideri (Ali Ekber Yıldız) tutuklanıp sınır dışı (T.C'ye) edildi. Sınır dışı olayı hemen "hükümet yetkililerine" aktarıldı. Olaydan ne Başbakanın ne İçişleri Bakanının ne de Eğitim Bakanının haberi olmadığı ortaya çıktı. (basından). Hemen arkasından ikinci sınır dışı olayı geldi. Hüseyin Arpacı isimli öğrenci apar-topar T.C.'ye gönderildi. C.T.P. kanadı olayın üstüne gitmek istedi. Polis Genel Müdürlüğü'nden Eğitim ve İç İşleri Bakanları bilgi istediler. Polis Genel Müdürlüğü "güvenlik" gerekçesi ile bilgi vermedi.

Bu noktada hükümetin tıpkı Menar grevinde, K.T.H.Y. olayında, St.Barnabas baskınında v.s'de olduğu gibi hükmetmediği gerçeği ortaya çıktı. Yaşanan bu gerçekler C.T.P.'nin konumunu ve pozisyonunu iyice ortaya koydu. C.T.P.'nin talebi üzerine Bakanlar Kurulu karar alarak başka sınırdışı olaylarının olmayacağı ve sınırdışı edilenlerin okullarına geri dönebileceklerini vurguladı.

Bu haber 2 Nisan tarihli Yenidüzen gazetesinde manşetten verildi. "C.T.P.'nin talebi üzerine dün olağanüstü toplanan Bakanlar Kurulu DAÜ'deki olayları görüştü".

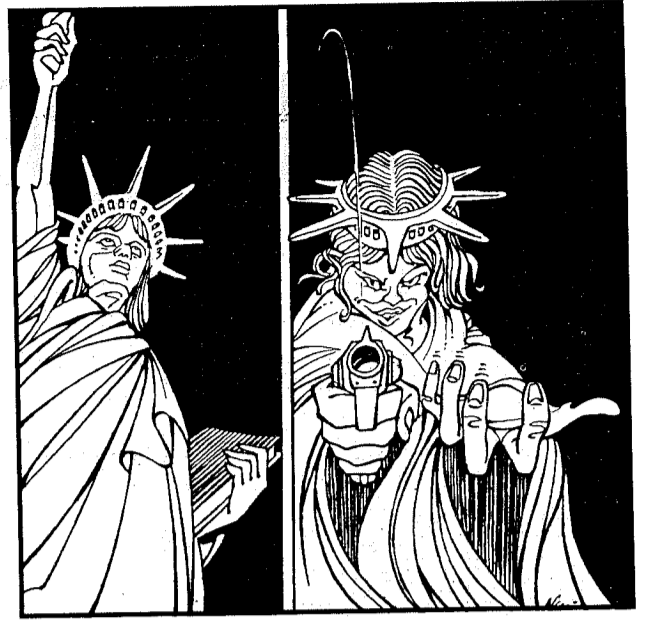
"İHRAÇLAR DURDURULDU"

Herkes, uygulanan iki sınırdışı olayını araştırırken 6 Nisan 1996 günü iki sınırdışı olayı daha yaşandı. Çağlar Yıldız ve Düzgün Aydın isimli öğrenciler T.C.'ye yollandı. Bu yeni gelişme C.T.P.'ye ve "sivil otoriteye" yeni bir tokat oldu.

Ülkemizde yasal, anayasal hakları, demokrasi, hükümet, Bakanlar Kurulu gibi kavram ve kurumlar ne kadar anlam ifade ediyor diye yüksek sesle sorgulamaktadır. Bu süreç yeni mi başladı? Sayın C.T.P. Milletvekili ve eski Genel Başkanı Özker Özgür DAÜ'de yaşananlara karşı duyarlılık göstermiş ve yaşananlara "tepki" koymuştur. Hoca, sivil otoriteyi ve atanmış, "seçilmişlerin" konumunu sorguluyor. Haklı da!

Fakat bu sivil otorite siyasal parti binaları kurşunlanırken, arabalar bombalanırken de yokmuydu. Ne yaptı? Sivil otoritenin otoritesi Menar'da işçiye polislin copla saldırısını meşru görürken, DAÜ'de yaşananlara "tepki" gösteriyor.

Ülkemizde yaşanan bu süreç iktidarın "seçilmişlerde" mi yoksa "vilayet yetkililerinde" mi olduğunu teslim etmenin zamanı geldi ve geçti. Halkımız artık seçim, parlamento, hükümet, Bakanlar v.s. sisteminin neye hizmet ettiğini görmelidir.

ORTADOĞU YENİDEN KAN GÖLÜ

İsrail, radikal dinci Hizbullah örgütünün saldırılarını bahane ederek Lübnan'ı kan gölüne çevirdi. Karadan, havadan, denizden Lübnan'da sivil hedefleri bombalayan İsrail ordusu yüzlerce sivilin ölümüne yol açtı. İkiyüzlü ABD ve Avrupalı emperyalistler "arabulucu" rolünde yine sahneye çıktılar. Ortadoğunun petrolü ve geniş meta pazarı her zaman emperyalistleri harekete geçirmiştir. Gerici Arap yönetimleriyle antlaşmalar yapan emperyalistler, ortadoğu halklarına savaş ve sürgünler yaşatmışlardır. Yıllardır süren Filistin-İsrail savaşı, Arap-İsrail savaşları, körfez savaşı, Kıbrıs'ta yaşanan savaşlar hep emperyalizm son Filistin-İsrail "Antlaşması" ABD'nin Filistin halkına dayattığı kölelik antlaşmasıdır. Yaser Arafat halkını satan bir lider olarak tarihe geçecektir. İsrail'in Lübnan saldırısı öncesi TC'yle yaptığı askeri işbirliği antlaşması ABD'nin bölgedeki etkinliğini daha da pekişmekte olduğunu göstermektedir.

Avrupa emperyalistlerinin, radikal dinci yöntemlerle özellikle İran'la işbirliği yaptığı bilinen bir gerçektir. Hizbullah'ın temelde emperyalizmin bir kanadına hizmet ettiği ortadadır. Suriye'nin arkasında Avrupalı emperyalistler ve Rusya vardır.

Tüm bu kompozisyon içerisinde ABD emperyalistlerinin öncülüğünde yapılan Filistin-İsrail antlaşmasının sonuçları ortadadır. Bu antlaşmanın özü 1967 sonrası İsrail'in oluşturduğu defacto koşullarının yasal hale getirilmesidir. ABD emperyalizminin katkı ve desteği ile ülkemizde federasyon adı altında dayatılan "çözüm" olmayacaktır. Aslolan Kıbrıs halkının kendi iradesi ile bulacağı çözümdür.

SAVAŞLARDA 10 YILDA 2 MİLYON ÇOCUK ÖLDÜ

Cenevre - Büyüklerin çıkardığı kanlı savaşların en büyük kurbanı masum çocuklar oluyor. BM araştırmasına göre 10 yılda yapılan çatışmalarda, 2 milyon çocuk ölüyor, 5 milyon çocuk da öksüz kaldı.

BM'nin Cenevre'de yayımladığı araştırmanın sonuçları, savaşlar yüzünden 12 milyon çocuğun da ailelerinden ayrılmak zorunda kaldığını ortaya koydu. Çatışmaların çocuklar üzerindeki etkisini incelemekle görevlendirilen araştırmayı hazırlayan Mozambik eski devlet Başbakanının eşi Graca Machel, özellikle eski Yugoslavya, Ruanda ve Kafkasya'daki çatışmalarda mülteci durumuna düşenlerin yarısının çocuklar olduğunu belirtti.

Machel, BM İnsan Hakları Komisyonu üyesi 53 ülkeye de çağrıda bulunarak, çocukların korunmasının "öncelikli uluslararası konu" olmasını istedi.

UNICEF daha önce yayımladığı raporda da aynı rakamlara yer vermiş ve 12 milyondan fazla çocuğun ailelerinden ayrılmak zorunda kaldığına dikkati çekmişti. UNICEF, eski Yugoslavya, Kafkaslar ve Ruanda'nın dışında savaşlardan en fazla etkilenen ülkeler arasında Afganistan, Somali, Ruanda, Nikaragua, El-Salvador ve Kolombiya'yı göstermişti. (yy,aa)

FAŞİST ÜLKÜ OCAKLARI YİNE SAHNEDE

12 Nisan 1996 tarihinde T.C'nin Doğu ve Güneydoğusundaki savaşı bahane eden 30 kadar faşist ülkü ocakları mensubu Lefkoşa'da gösteri yaptı. Elleri ile it işareti yapan bir grup (Kahrolsun PKK, Şehitler ölmez, Lefkoşa Ovası-Bozkurt yuvası, ya Allah Bismillah-Allahü Ekber) sloganları atarak eylem yaptılar. Halkımızdan destek görmeyen bu tür güdümlü şöven, gerici akımlar kitlelerden tecrit edilmelidir.

Faşist Ülkü ocaklarının bu eylemlerine MAP Başkanı Zorlu Töre ve Kamu-Sen Başkanı Ahmet Ötügen de katılıp fiili destek vermişlerdir.

21 sendikamızın eylemlerinde "ateşli bir eylemci" görünen Ahmet Ötügen'in gerçek çizgisi iyi bilinmelidir. Geçici yol arkadaşları sendikacılar bunu görmelidir.

Halkımızın ekonomik-siyasal mücadelesine engel olmaya çalışan T.C destekli faşist Ülkü Ocakları derhal kapatılmalı ve üyeleri sınır dışı edilmelidir.

Hür-İş Genel Kurulu ve Düşündürdükleri

6 Nisan tarihinde Hür-İş genel kurulu gerçekleştirildi. Başkanlığa Özey Andıç getirildi. Hür-İş 1993 yılında Kamu-İş, Bay-Sen, İlk-Sen, Eğitim-Sen, Su-Sen'in örgütlenerek oluşturduğu bir federasyon olarak kuruldu. İlgili federasyonun hamiliğini TC'li Türk Metal-Sen yapmaktadır. Türk Metal-Sen TC'de sendikal hareketin en gerici, en şöven kanadını oluşturmaktadır.

Nitekim Hür-İş'i oluşturan ilgili sendikaların üyelerini "sendikal gezi" adı altında Türkiye'ye götürüp egemen gücün siyasal tezlerini seminerlerle vermektedirler. Yine bu amaçla Girne'de Türk Metal-Sen büyük bir tesis inşaa ederek gerek TC'li sendika ağalarını, gerekse Kuzey Kıbrıs'lı sendika ağalarını misafir etmektedir.

İşte bu Türk Metal-Sen Hür-İş'i kurdurttu, himaye etti. Ülke gündemine soktu. 6 Nisan Hür-İş genel kurulunda Türk Metal-Sen başkanı Mustafa Özbek'in konuşması ibret vericidir. Kuzey Kıbrıs'ı saran ahtapotun "sendikacılık" kolunu sergilemesi bakımından bu genel kurul ve bu sendikalar iyi tahlil edilmektedir.

Şimdi düşünmek gerekir. Acaba TC'den ithal etmediğimiz ne kaldı? diye; eğitim, kültür, "güvenlik", ekonomi, patron, "sendikacı" vs. sanırım biz ithal etmedik onlar ihraç etti. Tüm bunlar ihraç edildikten sonra ayrıntıları konuşmanın ne yararı var ki? Nitekim Tarım-Sen grevinde Kıbrıs'ta kurdurulan Metal-Sen'in ihaneti ve grev kırıcılığı herkesin gözü önünde devam etmektedir.

Neden Sosyalizm?

Albert EINSTEIN

Çeviren: Göksel N. DEMİRER

Ünlü bilim insanı Albert Einstein'ın okuyacağınız makalesi, *Sosyalist Monthly Review* dergisinin Mayıs 1949 tarihli ilk sayısında derginin ilk yazısı olarak yayımlandı. Einstein'ın politik çizgisinin doğru olarak öğrenilmesi amacıyla katkısı olabilecek bu makalenin Kıbrıs'ta *Sosyalist Gerçek* okurlarının ilgisini çekeceğini umuyoruz. 20. yüzyıl biliminde çığır açan Einstein'ı, ölümünün 40. yılında saygıyla anıyoruz.

Ekonomik ve toplumsal konularda uzman olmayan birisinin, Sosyalizm konusundaki görüşlerini dile getirmesi uygun olur mu? Ben, birçok nedenden dolayı uygun olacağını düşünüyorum.

Bu soruyu bilimsel bilginin bakış açısıyla ele alalım. İlk bakışta Astronomi ile Ekonomi bilimleri arasında yöntemsel bir fark olmadığı sanılabilir; Her iki alanda da bilimciler belirli bir grup görüşü arasındaki ilişkileri mümkün olan en anlaşılır biçimde ortaya koyarak, bu olguların doğruluğunu ve kabul edilebilirliğini göstermek için çabalarlar. Ama gerçekte astronomi ile ekonomi arasında yöntemsel farklar vardır. Ekonomi alanındaki genel yasaların keşfi, ekonomik olguları etkileyen birçok faktörün birbirinden bağımsız olarak değerlendirilmesindeki güçlükler nedeniyle astronomiye göre çok daha zor olmuştur. Buna ek olarak, kimilerince insanlık tarihinin "uygar dönemi"nin başlangıcı olarak adlandırılan dönemden bu yana biriken bilgi ve deneyim birikimi-gayet iyi bilindiği üzere-ekonomik kökenli olgulardan büyük ölçüde etkilenmiş ve bunlar tarafından sınırlandırılmıştır. Örneğin tarih boyunca var olan büyük devletlerin hemen hepsi varlıklarını fetihlere borçluydular. Fethedenler yasal ve ekonomik anlamda ayrıcalıklı bir sınıf olarak fethettikleri ülkelere yerleşmiş ve oralara hükmetmişlerdir. Toprak sahipliğinin tekeline ellerine alıp, din adamlarını kendi içlerinden atamışlardır. Eğitimi kontrol altında tutan din adamları sınıf ayrımının kalıcılımasına katkıda bulunarak ve buna uygun bir değerler sistemi oluşturarak-çoğu zaman bilincinde olmadan-toplumsal davranışa yön vermişlerdir.

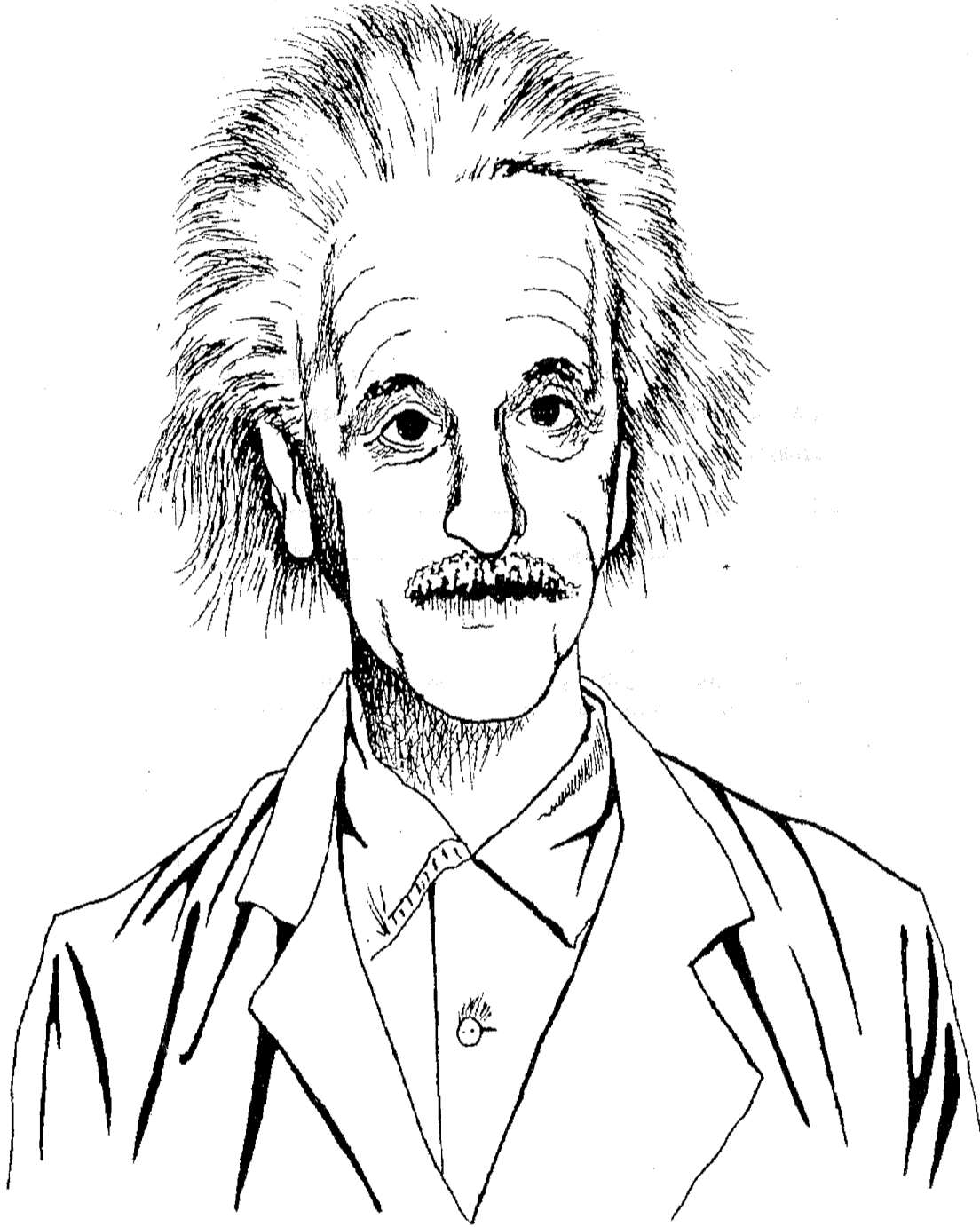
ÇIKIŞ YOLU ARAMANIN ZORUNLULUĞU

Thorstein Veblen'in toplumsal gelişimin "yağmacı aşaması" (predatory

Kendi egoizimlerinin tutsağı haline gelen bireyler, geleceğe karşı güvenlerini yitirip yalnızlaşıyor ve yaşamın yalın ve güzel tadından mahrum oluyorlar. Oysa birey tüm basitliği, güzelliği ve tüm tehlikeleri ile yaşamın anlamını ancak kendini topluma adayarak bulabilir.

phase) olarak nitelendirdiği dünün bu tarihsel geleneklerinin artık üstesinden gelmek zorundayız. Bugünün

erdemli kişilerce benimsenir ve bu kişilere farkında olarak ya da olmayarak toplumsal evrim süreçlerini belirlerler.

gözlenebilir ekonomik gerçekliklerinin nedenleri bu yağmacı aşamadan kaynaklanmaktadır, ve onlardan derlenen bugünün yasaları, toplumsal gelişiminin daha ileri dönemleri için geçerli kabul edilemez. Sosyalizmin gerçek amacı toplumsal gelişimin bu yağmacı aşamasının aşılması olduğundan bugünkü durumuyla ekonomi bilimi geleceğin sosyalist toplumuna ışık tutamaz.

İkinci olarak, sosyalizm toplumsal ve ahlaki bir sonul hedefe yönelmiştir. Oysa bilimde son yoktur bilim yalnızca sonlara ulaşmanın araçlarını sunar. Sonul hedefler yalnızca yüce ahlaki ideallere sahip kişilerce kavranır. Daha doğmamış olmalarına karşın yaşamsal ve kaçınılmaz olan bu sonlanışlar,

Bu nedenlerle insana ait sorunlarda belirli bir bilimin ve onun yönetimin abartılmaması konusunda dikkatli olunmalı ve toplumun yapısına ilişkin konularda görüş bildirmenin, sadece o konunun uzmanlarına ait bir hak olduğunu düşünmemeliyiz.

Bir süredir, insanlığın büyük bir krizden geçmekte olduğuna ve toplumsal dengelerin bozulduğuna ilişkin sayısız iddialar yükselmekte. Bu durum bireylerin kendilerine ait oldukları gruba karşı yabancı ve hatta düşman hissettikleri duruma tipik bir örnektir. Daha anlaşılır olmak için burada kişisel bir anımı aktarmak istiyorum. Geçenlerde zeki ve iyi niyetli bir arkadaşımın olası yeni bir savaş üzerine tartıştık. Ben "İnsanlığın dünya

üzerindeki varlığını tehlikeye sokacak böylesi bir olasılığın, ancak alışılmadık dışında bir yapılanma ile aşılabileceğini düşündüğümü" söyledim. Bunun üzerine arkadaşım oldukça sakin ve soğukkanlı bir tavırla "İnsanlığın yeryüzünden silinmesi ihtimali ile neden bu kadar derinden ilgilendiğimi ve buna neden karşı çıktığımı? "sordu. Bırakın daha eskileri, yüzyıl önce bile hiçkimsenin böyle bir yorumu kolayca yapamayacak olduğundan eminim. Bu soru kendini beyenmiş bir kişinin iç dengelerini kurmaya yönelik-bence başarısız olmaya mahkum ve yararsız-çabalarının bir göstergesi olması yanında birçok insanın yaşamakta olduğu sancılı bir yalnızlığın ve yalıtılmışlığın ifadesidir de. Tüm bunların nedeni nedir? Bir çıkış yolu var mı?

Bu soruları sormak kolay, ikna edici yanıtlar vermek ise zor olanı. Düşünce ve çabalarımızın çoğu kez karmaşık ve zor anlaşılır olması ve basit formülasyonlarla ifadesinin imkansızlığına karşın ben bu soruları elimden geldiğince yanıtlamayı denemenin bir zorunluluk olduğunu düşünüyorum.

TOPLUMSAL BİR VARLIK OLARAK İNSAN

İnsan bireysel bir varlık olduğu kadar, toplumsal bir varlıktır da. Bireysel bir varlık olarak insan, kendisinin ve yakın çevresindekilerin varoluşunu korumak, kişisel isteklerini karşılamak ve doğuştan getirdiği becerilerini geliştirmek çabasıdadır. Toplumsal bir varlık olarak ise çevresindeki diğer insanların saygısını ve beğenisini kazanmak, onları etkileyebilmek, neşesini/hüznünü onlarla paylaşabilmek ve toplumun yaşam düzeyini iyileştirebilmek istegindedir. Birbirinden farklı ve kimi zaman birbiriyle çelişen bu çabaların varlığı insanın kişiliğini ve bu çabaların birleşimi ise iç dengelerini kurabilmesi ve toplumsal faydaya ilişkin katkı koyabilme düzeyini belirler. Bu iki (bireysel ve toplum kaynaklı) güdüden birisinin insanın kişiliğinde baskın olmasında kalıtsal özelliklerin etkisi-bir yere kadar- mutlaka vardır. Ancak kişilik asıl olarak insanın yetiştiği çevreye, toplumsal yapıya, toplumun geleneklerine ve bunların insanın davranış kalıplarına çeşitli biçimlerde etki etmesiyle oluşur. Tek başına soyut bir kavram olan "toplum", bir şey için

kendi çağdaşlarıyla ve eski kuşaklardan diğer insanlarla karşılıklı yürüttüğü bu doğrudan ve dolaylı etkileşimi toplumuna denk düşer. Birey düşünür, hisseder, çabalar ve kendisi için çalışır; ancak fiziksel, entellektüel ve duygusal varlığıyla topluma büyük ölçüde bağımlıdır. Yani bireyi toplumun yapısı dışında düşünmek ve anlamak olanaksızdır. "toplum" insana yiyecek, giyecek, ev, çalışma araç/gereçleri, dil, düşünce biçimleri ve onların temellerini sağlar. "Toplum" denilen gösterişsiz sözcüğün arkasında gizli insan yaşamı da kendi ürettiği emeğin yanında, toplumu oluşturan milyonların başarıları ile mümkündür.

Dolayısıyla karınca ve arıların kollektif yaşama biçimlerinde olduğu gibi, bireyin topluma olan bağımlılığı doğanın-ortadan kaldırılamayacak- bir gerçeğidir. Ancak karınca ve arılarda tüm ayrıntılarına kadar kalıtsal özellikler içeren ve kuşaktan kuşağa değişmeyen yaşam süreçlerine karşın; geleneksel kalıpları ve karşılıklı etkileşimleri ile insanların yaşam süreçleri değişkendir. Bellek, yeni birliktelikler kurabilme ve sözel iletişim yetenekleri, insana biyolojik gereksinimleri ve belirlenimleri aşan ilerlemeler sağlama olanağı vermiştir. Bu ilerlemeleri toplumsal yaşamda, geleneklerde, kurumlarda ve örgütlenmelerde; edebiyatta; bilimsel ve mühendislik alanlardaki gelişmelerde ve sanatta görüyoruz. Bu bize insanın kendi yaşamına yine kendisinin belirlemesinde, bilinçli düşünebilme yetisinin istemelerinin ve gerçekleştirdiklerinin nasıl etkin bir rol oynadığı açıklar.

İnsanın doğuştan sahip olduğu, yaşamı boyunca değişmeyecek olan, insan türüne özgü, doğal ve biyolojik dürtüleri vardır. Ayrıca yaşamı boyunca içinde yaşadığı toplumsal yapı ile etkileşerek kültürel değer ve normlar edinir. Bireyin toplumla olan ilişkilerini büyük ölçüde belirleyecek olan bu kültürel yapı zaman içinde değişebilir. Modern antropoloji, ilkel kültürler arası karşılaştırmalarıyla, bize insanın sosyal davranışlarının, geçerli olan kültürel kalıplara ve toplumda baskın olan örgütlenme tarzlarına bağlı olarak büyük değişiklikler gösterebileceğini öğretir. İnsanlığın kötü kaderinin değiştirme çabalarının başarısı insanların salt biyolojik yapıları itibarıyla birbirlerini yok etmeye mahkum olmadıklarının, zalimin insafında yaşamının ya da karşılaştığı tüm eziyetlerin kendi kontrolü dışında ve itaat edilmesi gereken bir alinyazısı olmadığına ilişkin bir inanç sistemini oluşturmaktan geçer.

Eğer "insan yaşamının mümkün olduğunca doyurucu bir hale gelebilmesi için toplumsal yapının ve insanların kültürel tutumlarının nasıl değiştirilmesi gerektiği" sorusunu kendimize sorarsak, insana ait hiçbir zaman değişmeyen birtakım koşullar olduğunu aklımızdan çıkarmamalıyız. Daha önce de değinildiği üzere, insanın biyolojik yapısı-burada kastedildiği anlamda-değişime tabi değildir. Buna ek olarak, son birkaç yüzyılda meydana gelen teknolojik gelişmeler ve nüfus artışı, yeni koşullar doğurmuştur. Günümüzün karmaşık,

yoğun nüfuslu ve yerleşik toplumunda, uzmanlaşmanın artması ve üretim araçlarının merkezileşmesi kesinlikle gereklidir. Kişilerin ya da küçük insan topluluklarının tümüyle kendi kendilerine yettiği zamanlar çok eskilerde kaldı. İnsanlığın üretim ve tüketim anlamında küresel bir toplum oluşturduğunu ileri sürmek büyük bir abartı olmayacaktır sanırım.

İNSANLIK KRİZİNİN KAYNAĞI: KAPİTALİZM

Bu uzun girişten sonra, sanırım artık insanlığın çağımızdaki krizinin nedenlerini ve çıkış yollarının neler olabileceği konusundaki görüşlerimi belirtebileceğim noktaya geldim. Birey günümüzde topluma karşı olan bağımlılığını bir koruyucu güç-yada kısaca bir olumluluk-olarak değil, doğal haklarını ve hatta ekonomik varoluşuna bir tehdit olarak görüyor. Ayrıca toplumun işleyişi bireylerin egoist dürtülerini sürekli güçlendirip, toplumsal yönünü ise sürekli olarak zayıflatacak

Bu belanın ortadan kaldırılabilmesi için tek yolun, toplumsal amaçlara hizmet eden bir eğitim sistemini de içinde barındıran, sosyalist bir ekonomik sistemin kurulmasından geçtiğine inanıyorum.

bir yönde ilerliyor. Toplumdaki konumları ne olursa olsun toplumsal yönünün zayıflaması tüm bireyler için geçerli olabiliyor. Kendi egoizimlerinin tutsağı haline gelen bireyler, geleceğe karşı güvenlerini yitirip yalnızlaşıyor ve yaşamın yalın ve güzel tadından mahrum oluyorlar. Oysa birey tüm basitliği, güzelliği ve tüm tehlikeleri ile yaşamın anlamını ancak kendini topluma adayarak bulabilir. Bence insanlığın bugün karşı karşıya olduğu tüm kötülüklerin asıl kaynağı kapitalist toplumun ekonomik anarşisidir. Bizden önce, üyelerini durmaksızın kollektif emeğin meyvelerinden mahrum etmeye çalışan büyük bir üretici kitlenin varlığını görüyoruz. Bunu güç kullanarak değil, "yasal" yöntemler kullanarak yapıyorlar. Bu bağlamda, tüketime ve artı değere yönelik üretimin yapıldığını, bütün üretim araçlarının "yasal" olarak özel mülkiyete ait olduğunu kavramak çok önemlidir.

Daha anlaşılır olabilmek için, yazının bundan sonraki bölümünde "işçiler" kelimesini-her ne kadar gündelik kulanıma pek denk düşmesede-üretim araçlarının mülkiyetinde payı olmayan ve çalışarak geçinen kesimler için kullanacağımı burada belirtmeliyim. Üretim araçlarına sahip olma konumu, aynı zamanda işçinin emeğini satın almaya da denk düşer. İşçinin üretim araçlarını kullanarak ürettiği mallar kapitalistlerin mülkü olur. Asıl önemli nokta işçinin ürettiği ile ona dönen ücret arasındaki ilişkidir. Bunların herikisi de gerçek değer üzerinden hesaplanır. İşçinin ücreti ürettiği malın gerçek değeri üzerinden değil, yaşamını sürdürülebilmesi için gereken minimum değer ve işgücünün kapitalist

gereksinimlere göre ve aynı iş için rekabet halinde olan işçilerin sayısı ile bağlantılı olarak kapitalistlerce belirlenir. Kapitalist sistemde, teorik olarak bile, işçinin ücretinin ürettiği malın gerçek değeri üzerinden hesaplanmadığını anlamak çok önemlidir.

SERMAYE DİKTATÖRLÜĞÜ

Kapitalistler arası rekabet ve teknolojik gelişmeler ile gittikçe artan uzmanlaşmanın küçük işletmeleri büyükler lehine yok etmesi nedeniyle, özel sermaye tekelleşme eğilimindedir. Bu süreç sonunda demokratik olarak yapılanmış toplumlarda bile etkin olarak kontrol edilebilmesi çok güç olan özel sermayenin inanılmaz derecede güçlü oligarşisi ortaya çıkar. Yasama organı üyeleri kapitalistlerce finanse edilen ve yönlendirilen siyasi partilerce seçildiğinden, seçmenler kanun yapıcılardan tümüyle soyutlanır. Sonuçta halkın "temsilcileri", yoksul halk kesiminin faydasını değil, kapitalistlerin faydasını korur. Ayrıca

şiddetlenmesine neden olur. Sonsuz rekabet ortamı büyük iş gücü israfına ve daha önce dediğim gibi bireylerdeki toplumsal bilincin tahribine yol açar.

Ben bireylerdeki bu bozulmayı, kapitalizmin en şeytani yönü olarak görüyorum. Tüm eğitim sistemimiz bu durumdan zarar görmektedir. Öğrenciyi abartılmış bir rekabetçilik ve ağırlıklılık aşılacak, güce tapınmak üzere şekillendirilen bu eğitim süreci öğrenciyi gelecekteki meslek yaşamına böyle hazırlamaktadır.

TEK YOL SOSYALİZM

Bu belanın ortadan kaldırılabilmesi için tek yolun, toplumsal amaçlara hizmet eden bir eğitim sistemini de içinde barındıran, sosyalist bir ekonomik sistemin kurulmasından geçtiğine inanıyorum. Böylesi bir ekonomik sistemde üretim araçlarının mülkiyeti topluma geçecek ve bunlar planlı bir biçimde kullanılacaktır. Üretimi toplumun gereksinimlerine göre düzenleyecek olan planlı ekonomi, yapılması gereken işleri, sağlığı çalışmaya uygun herkese eşit olarak dağıtacak ve her kesin yaşam sürelerini güvence altına alacaktır. Eğitim bireysel hünelerinin geliştirilmesi yanında günümüz toplumunun başarı ve güç kavramları yerine, bireylerin toplumun diğer üyelerine karşı olan sorumluluk duygusunu geliştirmeye hizmet edecektir.

PLANLI EKONOMİ, ÖZGÜR BİREY

Tüm bunlara rağmen, yalnızca planlı bir ekonomi kurmanın sosyalizm demek olmadığını unutmamak gerekiyor. Planlı ekonomi, kölelikten tümüyle kurtulmuş özgür bireyle beraber gelişmelidir. Sosyalizmin kurulabilmesi aşırı derecede önemli bir takım sosyo-politik sorunların çözülmesinden geçmektedir; bürokrasinin tüm yetkiyi elinde toplaması ve "kibirli" bir güç haline gelmesi nasıl önlenecektir? Bireysel haklar nasıl korunacak ve bürokrasinin gücü ile bireylerin demokratik hakları nasıl dengelenecektir?

Yaşamakta olduğumuz geçiş sürecinde, sosyalizmin amaçlarına ve sorunlarına ilişkin berraklık büyük bir öneme sahiptir. Bu konuların özgürce tartışılabilmesinin bir tabu olarak kabul edildiği günümüz koşullarında, bu derginin (Monthly Review-ç.n.) yayınına

başlamasının çok önemli bir kamu hizmeti olduğunu düşünüyorum.

KIBRISTA
SOSYALİST
gerçek

İŞÇİ VE EMEKÇİLERİN
GAZETESİDİR

OKU - OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP

DÜNDEN BUGÜNE KADIN SORUNU -3-**Devrim Mücadelesinden
Sosyalizme Kadın**

Teknik bir arıza nedeniyle yayımlayamadığımız bu üçüncü ve son bölümü bu sayımızda özür dileyerek yayımlıyoruz.

YAŞASIN DEVRİM

Devrim mücadelesi sürecinde kadın kendini geliştirebildiği, örgütlü mücadele içerisinde ilerleyebildiği oranda verimliliği yakalar.

Kadının devrimci olması erkeğine oranla çok daha zor ve uzun zaman alır. Bunda, toplumun ahlaki dayatmalarının yanısıra devrimci kadının cinsel itilmişliğine yönelik daha saldırgan yaklaşımın etkileri büyüktür.

Kadının, çocukluğundan itibaren, yaşamına örülen aile, mahalle, kasaba, toplum değer yargılarını kıra kıra devrim mücadelesine katılması, kadın mücadelesindeki en büyük adımdır.

Devrim konusunda öne çıkan cinsel farklılıklar değil, bilgi, kendini işçi sınıfı ideolojisi doğrultusunda geliştirme azmi, zorluklara direnme gücü ve cesarettir. Bu aşamada cinsiyetten kaynaklanan farklılıklar birilerini geri çekmek için kullanılmayacak eksiklikler yoldaşlık ilişkileri içerisinde karşılıklı olarak tamamlanmaya çalışılacaktır.

Kadının zarif emeği ile devrimci üretimler zenginleşecek, güçlü bir ordu tarihin en güzel yaşam biçimi için savaşa hazırlanacaktır.

YAŞASIN SOSYALİZM

Eşit işe-eşit ücret yasası ile işleyen, insanın insanla olan mücadelesinin sonlandığı, yerine insanın doğa ile mücadelesinin başladığı sosyalizm sömürüye, kara dayalı iktisadi ilişkileri kökten değiştirerek üretim araçlarını işçi sınıfına, insanlık için mükemmeli üretmek üzere teslim eder.

Sosyalizmde bilgi, sanat tarihin hiçbir kesitinde olmadığı kadar önem kazanacak kafalarda her konuda geçmişe dayalı örümcek ağlarının temizlenmesinde aktif hale gelecektir.

Devrim mücadelesi sürecinde haklarını işçi sınıfı adına savaşıyor elde etmeye başlayan kadın sosyalizmde mücadelesini insanlık adına verecektir.

Kadının kadın olmaktan kaynaklanan ve tarih boyunca büyük oranda geride kalmasına neden olan özellikleri (hamilelik, analık vs.) sosyalizmde devletin himayesi altına alınacak sağlıklı bir tarzda yaşanmasının gerekli araştırmaları yapılacaktır. Doğum/emzirme izni vs. kapitalizmde olduğu gibi işverenin insafına değil işçi sınıfı duyarlılığında, kadından da önce topluma katılan yeni bireyin doğal hakkı haline getirilecektir.

Uzmanların denetimindeki kreş, bakımevi ve okullar çocuk yetiştirmeyi büyük oranda üstlenecek çocuğun bilinçsizce büyütülmesi anlayışı değil "sağlıklı bir bireyin sosyalizme kazanılması" ilkesi öne çıkacak, anne/baba - çocuk ilişkisinde sevgi üretimi dışındaki kaygılar yeralmayacaktır.

Ev köleliği kesinlikle tarihe karışacak kadın toplumsal üretimin vazgeçilmez bir unsuru olabileceğini kanıtlayacaktır. Genel mutfak, çamaşırhane ve bunun gibi kurumlar vb. evişlerini büyük oranda gereksiz hale getirecektir.

Yasal olarak cinsiyet farklılıklarından kaynaklanan bütün dezavantajlar ortadan kaldırılacak maddi-manevi, cinsiyet ayrımcılığını destekleyen bütün kurumlar yıkılacak hiç bir dayanak bırakılmayacaktır.

Evlilik, kadınla erkeğin birlikteliklerini mühürlettikleri bir devlet güvencesi olmaktan çıkacak, sevgide çok yönlü üretimin bir dayanağı olacaktır.

"Dünden Bugüne Kadın Sorunu" yazımızı Engels'in sözleriyle noktalarken Kadın Sorunu konulu yeni üretimlere bir başlangıç olmasını ümit ediyoruz.

"Görülecektir ki kadın sorunu yalnızca toplumun ekonomik temelini kapitalist üretim biçiminden sosyalist üretim biçimine dönüştürme ile son bulacaktır".

**Hasretinden
Prangalar
Eskittim**

Gün ola, devran döne
Dağlarının, dağlarının ardında
Değil öyle yoksulluklar,
hasretler

Bir tek başak bile dargın
kalmayacaktır
Bir tek zeytin dalı bile yalnız.
Sıkıysa yağmasın yağmur
Sıkıysa uykudan uyanmasın
dağ

Bu yürek, ne güne vurur
Kaçar, damarlarından karanlık
Kaçar, bir daha dönemez
Sunar koynunda yatandan
Hem de mutlulukla sunar,
Beynimizin ışığında, yeraltı.
Her mevsim daha genç daha
verimli

Sunar pırl pırl, sebil.
Ömrünün en güzel aşk hasadını
Elimizin hünerinde yeryüzü
Dolu sofraya, gülen anne, gülen
çocuklar.

Bire on Bire yüzle akşama
gebe.

Şafakla doğan iş gücü
Yalanım yok sözüm erkek
sözüdür.

Ol kitapta böyle yazılıdır
Ol sevda böyledir çünkü.

Ahmet Arif

**SOFRAMDA
KAVAL SESİ**

Her şeyi eskiterek geçer zaman
Her şeyi değiştirerek
Sular ninnilerini ağaçlara
Ağaçlar bir ana gibi
Yapraklara söyler yıllarca
Ne ağaçlar değişir çabucak
Ne çiçeklerle bezenen yaprak

Acı değil bu yavrucuğum
Korku değil bu yaşam
Bir sarsılmaz denge ki yürür
Açlıklar bir gün öfkeyle
Yokluklar bilinçle titreşir
Bu denge yürür
Ağaç yaşlandıkça çürür
Fidan yaşlandıkça büyür

Bu kapkara günler içinde
Kitaplar dolunca yüreğine
Yanıp çatlayan bir kömüre
Yere düşen bir damla tere
Bakar gibi bakarsın günlere
Günlerin yüzü al
Elleri kan pınarıdır
Ve ışıkla sulanan yerler
Yoksul ayaklar basarken üstüne
Bakarsın ki bir tan vakti
Bir tan vakti ağarmak üzere.

ADNAN YÜCEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10		
1	P	N			A	K		A		U		
2	R	E			K	A	P	I	T	A	L	
3	O	S			A					U		
4	L	I			L	A			F	S		
5	E	N	G	E	L	S			E	K		
6	T				T	A	K	S	I	M		
7	A	N	M	A		N	E			T		
8	R				I	H	T	I	L	A	L	
9	Y	A				A	Y			T	E	R
10	A	R	T	I	D	E	Ğ	E	R			

Soldan Sağa:

1. Dünyaca ünlü bir şairin isminin ilk harfleri... Beyaz... Ceylan, Karaca. 2. Bir nota... sermaye. 3. Bülen isimli TV sunucusunun soyismi... Yaşamsal değerinde bir sıvı. 4. Ters vilayet... Bir nota... Antik bir şehir. 5. Marksizmin yaratıcılarından, Marks'ın dostu... İlave. 6. Kıbrıs'ın Yunanistan ve Türkiye arasında paylaşılıp ikiye bölünmesini savunan tez. 7. Birini veya birşeyi akla getirip sözünü etme... Bir soru kelimesi. 8. Devrim. 9. Birşeyi onaylamada "Evet" anlamında kullanılır... Dünyanın uydusu... Derinin gözeneklerinden sızan tuzlu sıvı. 10. Kapitalizmin temel ekonomik yasası.

Yukarıdan Aşağı:

1. Kapitalizmde üretim araçlarına sahip olmayan ve emeğinden başka kaybedecek birşeyi olmayan sınıf. 2. Yakın bir geçmişte kaybettiğimiz mizah utasının soyismi... Namus. 3. Deniz ulaşımında kullanılan bir araç. 4. Feodal dönemde güvenliği sağlamak için yapılan kalın duvarlı, burçlu, mazgallı yapı... Sesin tonuna göre pişmanlık, öfke, özlem, beyenme, sevgi gibi duygular anlatır. 5. Bir ajans... Üst değil... Lezzet. 6. Bir Kürt partisi... Dakikanın atmışta biri. 7. Saçı olmayan. 8. Bir hayvan... İslam toplumlarında kullanılan bir başlık... Ters İspanya'da bir gizli örgüt. 9. Osmanlı devletinde bir görevde eskimiş olanlara verilen ünvan... Bir çoğul eki. 10. Dil, toprak, ekonomi ve ruhi şekillenme birliği olan tarihsel olarak oluşmuş topluluk... Bir nota.

**SOSYALİZM
MÜCADELESİNDE
DEVİRİMCİ KILAVUZ****TOPLUMLAR TARİHİ****- 1 -****İLKEL TOPLULUK****1. İlk İnsanın Ortaya Çıkışı.**

Bilginin gelişmesi ve bilimsel bulgular insanın atalarının 30 milyon yıl kadar önce üst insansı maymun türünün evriminden ortaya çıktığı kanıtlanmıştır. Bu geçiş süresi milyonlarca yılda olmuştur. Ağaçlardan yere inip arka ayakları üzerinde dik yürüyen bu canlılar ön üyeleri ile kavramayı, yakalamayı, taşımayı ve doğal aletleri kullanmayı öğrendiler. "İnsanı hayvanlar aleminden ayıran şeyin, insanın kendi eli ile yaptığı işaletlerinin yardımı ile gösterdiği toplumsal çalışma faaliyeti olduğunu saptamıştır." ENGELS.

İrkların kökeninde, bütün insanların aynı ortak atadan gelmedikleri olgusunun bulunduğu ve bundan hareketle, onların soyluluk, değer ve hak bakımından eşit olmadığını, yani aşağı ırklar ve üstün ırklar bulunduğunu öne süren burjuva yazarlarının ırkçı teorilerinin hiçbir bilimsel dayanağı yoktur.

İrksal kökenlerin üstünlüğü burjuva teorisi, materyalist anlayışa göre saçma ve anti-bilimseldir..

2. İnsanın Evriminde Emeğin Rolü

"İnsan alet yapıp kullanan hayvandır", tanımı insanın oluşunda emek ve üretimin önemini vurgulamaktadır. Emek insanın doğaya olan bağımlılığını kırar. İnsan üretkenliği sayesinde doğaya hükmeder.

İnsanların ilk aletleri doğadan sağladıkları taşlar, kemikler ve tahta parçalarıdır. Bu taşın kullanımı ile bu taşın cilanıp, sivriltilip bir sopanın ucuna bağlanması ile gelişmiş bir alet haline gelmesi onbinlerce yılın deneyimi ve evrimiyle olmuştur.

3. İlk Topluluğun Gelişim Evreleri**a) Gens**

Gens, ilkel göçebe kalabalığın yerine cinsiyete dayanan doğal işbölümü ile oluşmuş daha az sayıda ama daha organize olmuş topluluktur. Bu evrede düzensiz cinsel ilişkilerin yerini dış evlenmeler aldı. Ortak çalışma,

1- Üretici güçlerin ve 2- Üretim ilişkilerinin ilerlemesi, insan toplumunu sürü düzeninden üretimin ihtiyacına göre aile düzenine geçmeye zorladı.

b) Klan

Klan, Genslerin birleşmeleri ile ortaya çıktı.

Klan üyeleri maddi malların üretimine, sağlanmasına katılıyorlar ve her üye kendi yeteneğine göre hizmet görüyorlardı.

Bu ilkel topluluklarda üyeler arasında ünvanlarda ve servet bakımından herhangi bir eşitsizlik olmadığı için toplum bu aşamada gruplara bölünmemiştir. İlk topluluk sınıfsız ve insanın insan tarafından sömürüsünün bulunmadığı bir toplumdur. İlk toplulukta Anaerkil ve Ataerkil yapı üretici güçlerin gelişmesi, cinsiyete göre işbölümünü doğurdu. Erkekler avlanma vs. işlerde çalışırken kadınlar bitki toplama, giysi işlerinde kullandıkları avadanlıklar yapardı. Kadınlar ev ve kabile işlerinde daha etkin bir rol üstleniyordu. Erkeklerin rolü ise av vs. işlerin rastlansal oluşu nedeni ile toplulukta ikincil idi. İşte bu nedenle kadın, toplulukta hakim konuma yükseldi. Bu işbölümü ile oluşan sisteme ANAERKİL sistem denir. Toplumsal işbölümü üretici güçlerin ilerlemesi ile değişmeye başladı. Bu da kabilelerin toplumsal yapısı üzerinde değişimlere yolaçtı. Çoban kabilelerin ortaya çıkışı erkeğin rolünü birinci dereceye yükseltti. Tarımdaki gelişmeler, toprağın saban ve hayvan gücü ile işlenmesi erkek ağırlıklı bir üretimi ortaya çıkardı. Kadının rolü evin bakımı ve düzeni ile sınırlı kaldı maddi üretimde (kabilenin ihtiyacı temelinde) erkek kesin sözsahibi oldu. Artık üretim erkek emeğine dayanmaya başladı. Erkek, kadını önüne geçerek aile reisi oldu. Bu sisteme ATAERKİL sistem denir.

4. İlk Toplulukta Savaş Tutsaklarının Öldürülüşü veya Topluluğa Kabulü.

Doğadaki hammadde ve yaşanacak çevre için Klanlar arası çatışmalar sürerken elde edilen esirler ya

öldürülüyorlar ya da bazıları Klan üyeliğince kabul ediliyorlardı. Bu esirler köleleştirilmiyorlar, çünkü her esir onların kıt olan yiyeceklerini paylaşma demektir.

5. İlk Toplulukta İşbölümü

Tarım ve hayvancılıkta uzmanlaşma ile ilk işbölümü ortaya çıktı. Tarım ve hayvan toplulukları oluştu. Üretim arttı. Buluşlar, işaletlerinin gelişimini artırdı hayvan gücü tarımda kullanılmaya başladı. Karasaban tarımda verimliliği artırdı.

Tarım ve hayvancılıkta yaşanan işbölümünün yanında ikinci bir işbölümü ortaya çıktı. Üretici güçlerdeki gelişme, madenden aletlerin yapımı ikinci işbölümünün zorunlu koşulu oldu. Böylece topluluğun bağrından zanaatçılar tabakası ortaya çıktı. Bu zanaatçılar başlangıçta bireysel tüketime göre değil, topluluğun ihtiyacına göre işaletleri üretiyordu. Yani üretilen aletler topluluğun malıydı.

Bu ikinci işbölümü değişimleri hızlandırdı. Çünkü meslekten zanaatçılar, ürünlerinin büyük bir kısmını, topluluğun iç tüketimine değil, değişime ayırmaya başladı.

6. Toplumsal Mülkiyetten Özel Mülkiyete Geçiş

Çoban kabilelerde sürüler yavaş yavaş aile mülküne geçti. Toprak ortak kalmasına rağmen konut ailenin mülkü oldu. Babadan oğula miras yolu ile geçmeye başladı. Zanaatçıların ürettiği malları değişime sürmesi ile bireysel servet ortaya çıktı. Tüm bu gelişmeler eskiden eşit olan topluluk bireyleri arasında servet eşitsizliği yarattı.

7. İlk Topluluğun Üretim İlişkilerinde Bunalım**a) Artı-ürünün ortaya çıkışı**

Emeğin üretkenliği gittikçe öyle bir düzeye erişmişti ki, toplumun üyeleri yalnız geçim araçlarının sağlanması ile kalmıyorlar kendi beslenmeleri için gerek duymadıkları ürünler de elde ediyorlardı. Bu ürün fazlalığı, artı-ürün ; ve bunu yaratmak için harcanan emek de artı-emek adını alır.

b) Ürünlerin paylaşılmasındaki değişiklikler

Kalabalık ortaklık birliğinin bozulup dağılmasını çabuklaştıran olgu üretici güçlerdeki ilerlemenin üretim araçlarının ve aletlerinin özelleşmesi yolunu izlemiş ve bunları bireyselleştirmiş olmasıdır. O andan başlayarak, toplulukta, eskiden geçerli olan ve topluluk üyelerinin herbirinin mal payının eşitliği ilkesini karşılayan ürünün eşit olarak paylaşılması, artık üretici güçlerin ilerlemesinin gereklerine uygun düşmüyordu.

Emek ürünlerinin üleştirilmesinde ortaya çıkan bu değişiklikler, ilerici nitelikte sonuçlar ortaya çıkardı. Enönemli ve enyeni toplumsal kesimleri hızlandırdılar alet ve makinelerin gelişmesini kolaylaştırdılar.

8) Köleliğin ortaya çıkışı

Emek üretkenliğinin artması insan üzerindeki mülkiyeti ortaya çıkardı. Daha önce esir alınanlar ya öldürülüyorlar ya da topluluğa kabul ediliyorlardı. Çünkü bu birey tükettiğinden fazla üretme imkanına sahip değildi. Ama emek üretkenliğindeki ilerleyiş, bu duruma son verdi. Çünkü tutsak şimdi kendi tükettiğinden daha fazla maddi değer üretiyordu. Toplumun bir bölümü, tutsağı çalışmaya zorlayarak, tutsak tarafından yaratılan ürünleri kendine maletmeye başladı. Yani tutsağın emeği sömürülmeye başladı. Bu nedenle savaş tutsakları öldürülmeyip köle haline getirildi.

Bu kölelerin emeğinin sömürülmesi bir sınıfı hızla zenginleştirdi. Köleliğin kurumlaşması, insanın insan tarafından sömürüldüğü yeni bir tarih çağı başlattı.

ANKA KUŞU**A.SAVAŞ****DAÜ ÖĞRENCİ BOYKOTU
HUKUK-DEMOKRASİ V.S.**

Bir müddet önce DAÜ'de yaşananları basından izlemiştinizdir. Amacım, sizlere orda olanları anlatmak değildir. Benim amacım olayın perde gerisinde yaşananları ortaya koymak, yorumlamaktır.

İlk sınırdışı olayının ortaya çıkması ile birlikte Bakanlar Kurulu toplanmış ve sınırdışı olayını soruşturmak üzere Eğitim Bakanı Ahmet Derya ve İçişleri Bakanı Mustafa Adaoğlu'nu görevlendirmiş. İki bakan Emniyet Genel Müdürü Atilla Sav'ı toplantıya çağırılmışlar. Atilla Sav Başsavcı Akın Sait'i yanına alarak Mustafa Adaoğlu'nun makamında toplanmışlar. Toplantıda:

A.Derya- Sayın Sav, sınırdışı emrini kimden aldınız?

A.Sav- Söyleyemem, sayın bakan...

A.Derya- Sayın Sav, bu soruyu ben Ahmet Derya olarak veya Eğitim Bakanı olarak sormuyorum, Bakanlar Kurulu adına soruyorum, lütfen cevap veriniz.

A.Sav- Üzgünüm söyleyemem...

A.Derya- Sayın Sav, ben size rica etmiyorum, Bakanlar Kurulunun bana verdiği yetkiye dayanarak size emrediyorum..

A.Sav- Güvenlik nedeniyle size söyleyemem efendim.

Ve, söylemiyor da sayın Sav emri kimden aldığımı - GÜVENLİK GEREKÇESİYLE.

Emniyet Genel Müdürü'nün ve sınırdışı emrini veren diğer malum makamlarımızın güvenlik açısından güvenmedikleri bir kurum BAKANLAR KURULU...

Bu gerçeklerden sonra bu ülkede hala "HUKUK", "DEMOKRASİ", v.s. olduğunu savunanların bunu sırf yarattıkları ANTI-DEMOKRATİK, HUKUK DIŞI sistemlerini gizlemek için yaptıklarını söylemek doğru olmaz mı?

ABONE OLMAK İÇİN

İsim,
Soyisim:.....
Adres:.....
.....
Yıllık Abone Tutarı:
K.K.T.C: 500,000 TL.
T.C: 600,000 TL.
U.K: £10.

**Adres: Bekiroğlu
İşhanı No. 10 Müftü
Ziyai Sok.Lefkoşa
Mersin 10 Türkiye**

BAŞYAZININ DEVAMI

siyasi çatı altında birlikte yürüyemeyeceğini göstermektedir. Siyasi mücadele içerisinde küçük-burjuvazinin gidebileceği sınırlar bellidir. Onun ötesinde, küçük-burjuvazi devrimci hareket için bırakınız bir engel oluşturmayı, yıkıcı bir konuma girer. Bu bakımdan sosyalist hareketler, küçük-burjuva siyaset ve hareketlerden arındığı ölçüde güçlenebilir, gelişebilir ve kitlelerin beklediği farklı politikaları ortaya koyabilir. Bugün ülkemizde var olan sosyo-ekonomik ve sosyo-politik şartlarda, sosyalistler elbette ki küçük-burjuvazi ile birlikte

birtakım mücadeleler vereceklerdir, birtakım ittifaklara gireceklerdir. Küçük-burjuvazi ile eylem birliği yapılabilir. Ancak bu hareketlerde siyasi ve örgütsel bağımsızlıktan kesinlikle ödün verilmemelidir. İşçi sınıfının kurtuluşu mücadelesinde sosyalizm her zaman rehber olacaktır ve her şeye rağmen sosyalizm kazanacaktır. Geliniz sosyalist harekete sahip çıkalım, hareketi güçlendirelim. "Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek" gazetesine sahip çıkalım, sosyalist görüşleri ve düşünceleri kitlelere ulaştıralım.

İKİ 1 MAYIS, İKİ MITİNG

(Baştarafı Sayfa 1'de)

çoğunluğunu temsil ettiği iddiasında olan KTAMS neredeydi 1 Mayıs'ta? Koskoca KTAMS flaması arkasında kaç memur katıldı 1 Mayıs gibi anlamlı bir eyleme?

Öğretmen sendikalarının konumu pek mi farklıydı 1 Mayıs 96'da? Emekçi bayramı dedikleri günde, emekçi adına konuşulduğunda mangalda kül bırakmayanlar üyelerini niye mobilize edemediler?

Emekçinin hakkını 1 Mayıs'ta meydanlarda savunamayanların Maliye Bakanı karşısında "yetkili sendika" kavgası verme hakları yoktur!

Üyelerin yıllarca emek ve emekçiden yana sendikacılık bilinciyle değil de, bireysel menfaat, sınıf uzlaşmacı Sarı Sendikacılık prensipleriyle aldatan sendikal zihniyetlerin varacağı nokta bu değil miydi? Böylesi sendika ağalarının üyelerinden şikayet etmeye hiç hakları yoktur!

Bütün sorunları; ekonomik olsun, sosyal olsun kitlelerin taleplerini BM, ABD ve AT'a havale eden bu sendikal çizginin iflas etmesi kadar doğal ne olabilir?

**EMEKÇİLER GÖREV BAŞINA,
SENDİKA AĞALARININ SALTANATINA SON VERELİM!**

İşçiler, memurlar, tüm emekçiler, sendikalarına sahip çıkınız, örgütleniniz sendika ağalarına karşı tavır koyunuz.

Unutmayınız ki; **SENDİKASINA SAHİP ÇIKMAYANLAR ÜLKELERİNE DE SAHİP ÇIKAMAZLAR!**

Bu adada eğer BARIŞ olacaksa, bu sizlerin eseri olacaktır.

Bu adada eğer SÖMÜRÜSÜZ BİR DÜZEN yaratılacaksa, bu sizlerin eseri olacaktır.

Bu adada eğer 1 MAYIS şanına yaraşır bir tarzda kutlanacaksa, bu da sizlerin eseri olacaktır.

Tüm bunların gerçekleşmesi sendikalarınıza siz emekçilerin sahip çıkması ve sendika ağalarının gerçek yüzlerini teşhir etmenizle olabilecektir.

**KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK
1 MAYIS'I İŞÇİ VE EMEKÇİLERE YARAŞIR BİR BİÇİMDE KUTLAMIŞTIR.**

Biz, KIBRIS'TA SOSYALİST GERÇEK taraftarları 1 Mayıs mitingine kendi flamamız, kendi pankartlarımız, kendi sloganlarımız yani kendi ayrı kortejimizle katıldık.

Onlar "Yaşasın Federasyon" derken,
Biz "EMPERYALİST ÇÖZÜMLERE HAYIR!
EMEKÇİLER GELECEK SİZİN ELLERİNİZDEDİR"
diye haykırdık.

Onlar soyut bir şekilde "YAŞASIN DEMOKRASİ" derken,

Biz "KAHROLSUN EMPERYALİZM! KAHROLSUN FAŞİZM!" diye haykırdık.

Çünkü, emperyalizm defedilmeden adamıza "BARIŞ VE DEMOKRASİ" gelmeyeceğinin çok iyi farkındayız. "ÜLKÜ OCAKLARI", "TÜRK-BİR" gibi faşist yuvalar ülkemizden defedilmeden halkımızın başına çok belalar örüleceğini bildiğimizden "TÜM FAŞİST OCAKLAR KAPATILMALIDIR!" diye haykırdık.

Diğer uluslara uygulanan milli zulme karşı çıkmadan milli zulümden kurtulamayacağımızın farkındayız, bu yüzden "KAHROLSUN ŞOVENİZM!" "KURDISTANDAKİ HAKSIZ SAVAŞA SON!" diye haykırdık.

1 Mayıs 1996'da Lefkoşa sokaklarında iki tane kutlama vardı, biri düzenle bütünleşmiş, ülkemizi Türkiye'ye entegre etme çabası içinde olanların, MENAR'da işçilerin coplanması, hapse atılması emrini verenlerin, St. BARNABAS, DAÜ olaylarına göz yumanların, ülkemizde yaşananların bizzat müsebbibi olan M. ALİ TALAT'ın yani CTP'nin başını çektiği 1 Mayıs, diğeri de devrimci ve sosyalistlerin 1 Mayıs'ı...

TÜRKİYE'DE 1 MAYIS 1996

Türkiye'nin birçok şehrinde 1 Mayıs kutlamaları coşkulu geçti. Bu kutlamalarda işçi sınıfı selindén korkan devlet yine yüzünü gösterdi. İstanbul'da kutlamalara katılan 200 binin üzerinde işçi emekçi 1 Mayıs'a sahip çıktı. Türkiye sosyalist devrimini haykırdı. Polisin ve ajan provakatörlerin tezgahı yine sahnelendi. Olaylar büyüdü. Çatışmalar yaşandı. 4 genç öldü. Yüzlerce kişi yaralandı. Yüzlerce kişi de tutuklandı.

Türkiye işçi sınıfı hareketi bu provakasyonlar ve saldırılara hiç yabancı değildir. 1977 1 Mayıs'ında yine devlet güçleri işçi sınıfı hareketine saldırmış ve katliama girişmişti. Bu hala belleklerdedir.

İşçi sınıfının ve Türkiye emekçilerinin, yoksul köylülerin egemenler tarafından nasıl yoksullaştırıldığı, yüksek enflasyonun altında yaşatıldığı bilinmektedir. Son 5 yılda Doğu'da binlerce köyün zorla boşaltılarak insanların yerlerinden sürüldüğü ve baskı altına alındığı ortadadır.

Faili belli cinayetler artık ayuka çıkmıştır.

İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin, öğrencilerin yaşamı sömürü, zorbalık ve ölüm tehdidi altındadır. İşte 1 Mayıs 1996 bu koşullar altında kutlandı. İşçi sınıfı örgütlü mücadelelerini ve sosyalizme olan bağlılığını bu koşullarda ortaya koydu. Tepkiler birikmiş bir öfkenin yansımasıdır. Mitinglerde eksik olarak ortaya çıkan gerçek sol unsurların kalıcı bir cepheleşmeye gidememeleridir. Oysa faşizm koşulları bunu zorunlu kılmaktadır. Örgütlenme ve en üst seviyede dayanışma işçi sınıfı gücünü pekiştirecektir.

Umut ve inanç Türkiye işçi sınıfının iliklerine işlemiştir.

KIBRIS'TA
SOSYALİST
gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: Gerçek Yayıncılık

Adres: Bekiroğlu İşhanı No. 10

Müftü Ziyai Sokak Lefkoşa - Kıbrıs

Basıldığı Yer: ATEŞ Matbaası

Organize Sanayi Bölgesi Lefkoşa